non detrabit canonicam ꝑ prima pte que placet facit: qr legitima per pauperus institutionē filij nō priuātur: nā qui vult exheredato filio ecclesiā heredē facere alium querat ꝙ augustinū. ⁊ deo ꝓpitio neminē inueniet. xvii. q. vlti. c. vlti. ⁊ sic ēt no. accur. in. l. si quis ad declinandam. Item in ipsa. l. si quis ad declinandam. non erat quis institutus qui trebellianicā detrahere posset: nec ē per oīa eadē rō in vtraqꝫ: qr si rogatus restituere non detrabit trebellianicam inanū fuit hec res: sed si testator fecit multa legata: ⁊ inter alia quedam ad pias causas ⁊ si nō detrabat de legatis ad pias detrabit de alijs: ⁊ sic non erit heres inanum.

a Debite. de his quartis dic vt no. s. c. rainū. in glo. no. qđ quartarum.

b Ecōtra. s. de filia ad filium

c Pupillares: que expresse sit p h verba: si fili⁹ meus decesserit infra tpa pubertatis filia sit heres: insti de pupil. sub. i. rū. ⁊ expirat statim cum ad pubertatē puenerit: vt ibi: fuit āt inuenta hec substitutio: qr cum multū prosit heredē habere: ⁊ pupillus testari non possit vtile fuit pupillis modū inuenire ne decederent intestati: vt in pre. l. insti. de pupil. substi. in prin. Idem dicim⁹ de exēplari lꝫ exēplaris differat a pupillari. in h qr in ea necesse est certas personas substitui. C. de ipu. ⁊ alijs substi. l. humanitatis.

d Facienda: vide qđ est. j. vt substitutio ⁊c. postea videas dū modo ⁊c.

e Verbis: dixit testator: si sine liberis decedat alteri moriatur sed istud verbū sine liberis certū est qđ non designat certā etatē. nā ⁊ añ pubertatē ⁊ post fili⁹ ⁊ filia sine liberis mori possunt ergo pꝫ ꝙ substitutioni pupillari bene conueniūt vba: immo maxime pupillari: cū tunc liberos hre non possit: ⁊ vide ꝙ expressa vulgaris hꝫ tacitā pupillarē: dūmodo psonis conueniat. ff. de vulga. substitu. l. iiij. multo potius verba q̄ sapiunt pupillarem vt hic ad pupillarē sunt referenda: ⁊ sic pbatur ꝙ no. accur. C. de ipu. ⁊ alijs sub. l. precibus. in glo. pe.

siue partis iure nature debite[a] facienda ipsis pauperib⁹ bona omnia deferuntur. Premisse namqꝫ substitutiones facte de filio ad filiā econtra[b]: ⁊ de illis ad pauperes directe debent intelligi pupillares[c] cum in substitutionibus semper sit interpretatio facienda[d]: dūmodo sicut in casu proposito earum verbis[e] ⁊ personis[f] cōueniat institutis: vt substitutio directa intelligatur potius quam obliqua[g]: quāquam directa interdū[h] ad fideicōmissum ex causa trahatur. Licet[i] autem filius testamēto suo matrē portione iure nature debita priuare si posset[k]: pater tamen in testamento qđ filio impuberi facit potest[l]: nā testamentum huiusmodi pupillare paternū vel paterni pars potius est censendum[m].

Idem.

Superior habet consentire religiosis deputatis executorib⁹ ⁊ pluribus executoribus datis vno mortuo vel in remotis existēte vnus officium executionis exercebit ne impediatur testatoris volūtas nisi aliud per testatorē disponeretur. h. d. fm zen.

Religiosus[n] executor ab aliquo[o] in sua volūtate vltima deputatus nō potest. Cum velle vel nolle non habeat[p]: huiusmodi officiū[q] suscipere uel exequi: nisi a superiore suo petita super hoc licentia ⁊ obtenta[r]. Sane[s] pluribus a testatore simpliciter[t] executorib⁹ deputatis. Uno eorū mortuo[u] vel in remotis[x] agente: aut id exeq forte nolente. Ne voluntatē testatoris impediri vel nimium differri cōtingat[y]: poterit alius. Nisi testator aliud expresserit[z] officiū executiōis iniūcte libere adiplere[⁊].

Rubrica De sepulturis.

Bonifacius. viij.

Cū prohibeat pactū de sepultura eligenda nō obstāte pacto de sepultura eligenda vel electa nō mutāda sepeliendus est quis vbi alias erat de iure sepeliendus: ⁊ alias sepultus cū oīb⁹ sepulture obedientibus restituendus est: alias pena incurritur hic cōtenta. h. d. fm Zen.

Animarū periculis ⁊ scandalis que frequēter ex his prouenīūt: obuiare volentes[ꝯ] vniuersis religiosis ⁊ secularibus clericis cuiuscunqꝫ status vel conditionis existāt: in virtute sancte obedientie ac sub interminatione maledictionis eterne[ꝫ] districtissime prohibem⁹: ne aliqs ad vouendum iurandum vel fide interposita: seu alīs promittēdum[a] inducant vt apud eorū ecclesias sepulturam[b] eligant: vel iam electā vlterius nō immutent. Nos. n. si secus actū fuerit electionem talē decernimus nullius penitus existere firmitatis. Statuentes vt hi qui sic elegerint nec apud sic electas ecclesias vllatenus sepeliri: nec alibi: nec contra uotum iuramentum aut promissum huiusmodi a se factum materiam habeant veniendi[c]: possint eligere[d] sepulturam:

f Personis: qr vterqꝫ ipubes erat ⁊ añ pubertatis tpa decessit: vt. s. vidisti.

g Obliqua. s. directa vel fideiussoria.

h Interdū: vt. ff. ad trebel. l. secuola. ff. de vulga. substi. l. cēturio. §. vbis. C. de impu. ⁊ alijs sub. l. precibus.

i Licet autē. respōdet obiectioni que fieri posset ex eo ꝙ filius non pōt matrem priuare de portione: ergo portio illa matri debetur non substituto.

k Posset. C. ad tertul. l. matri. sed illud locum hꝫ vbi filius testatur vel decedit ab itestato: hic istis filijs non succedebant pauperes ex testamento suo: sꝫ potius ex paterno: vt sequitur

l Potest: est expressum. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. i. vbi dicitur ꝙ mater non impugnat testamentum ꝙ pater filio fecit querela inofficiosi.

m Cēsedū. aut i p. l. ⁊ isti. de pu. sub. §. liberis. ff. de vul. ⁊ pu. sub. q psres li. i fi.

Religiosus. Sunt due partes: secunda ibi: sane. Prima ponit dictū cuius rationem reddit ibi: cum velle. Secunda ibi vno eorū themate diffinit casū trimēbrē ⁊ rationē reddit ibi ne volūtatē ⁊ casū excipit ibi nisi. Io. An. Emanauit ad declarationē decre. s. eo. tua. ⁊ eoꝝ que plene notat guil. i spec. de istru. edi. §. nunc vero. v. sepe etiam queritur.

n Religiosus intelligam indistīcte siue sit monachus vel regularis canonic⁹ mendicans vel non: ⁊ de claustralibus intelligo in quibus sequens ratio locum hꝫ. Sed quid de minore. xxv. an vel de muliere: nūquid possunt deputari executores: ⁊ qr maior. xvij. annis pōt procurare negocia. s. eo. li. de procu. qui generaliter i fi. videt ꝙ possit eē executor. Cōtra. qr nō habet psonā stādi i iudicio. C. de peu. exigendi ad hoc. s. de eta. ⁊ q̄. c. indecoꝝ. C. de legi. tu. l. vlt. Idē de femina. ff. de procu. l. neqꝫ femina. C. e. l. aliēā. ff. de re. iu. l. ii. iij. q. vij. §. tria. Quicquid sit de iure ꝯsuetudo optima interpres legū habet ꝙ tales exequi possint: ad hoc facit h decre. Io. an.

o Aliquo: clerico vel laico.

p Nō hēat. s. de ele. quorūdā. ⁊. c. si religiosus. xij. q. i. si dicatis. j. e. pri. c. vlt.

q Officium: hodie rōnē hui⁹ officij ordinari⁹ loci exigit a religiosis ēt exēptis: ⁊ si circa id deliquerit illos punit: vt in cle. eo ti. religiosus.

r Obtenta: ergo tunc pōt: misericordie enim ē tale officiū. lxxxvi. di. nō satis: sꝫ videbat' ꝯ p. c. xvi. q. i. monachi: de postula. c. i. vbi dr duo regri. s. ꝙ exposcat vtilitas mōasterij. ⁊ ꝙ abbas iper: p ista pte faciebat decre. tua. s. e. titu. ⁊ extrauagās Io. fran. de qua fuit tracta pri. decre. vbi qdā frater pdicator fuit executor: hoc expeditū est.

s Sane: hoc tractabat idē guil. in eo. §. sed si alter cum v. seq.

t Siplicīter: sine clausula: vt ipsi vel eorum alter vel ꝙ si nō oēs alias non esset questio.

u Mortuo. no. ex lra ꝙ mortuo executore eius officiū nō transit in heredē vr enim industria ⁊ amicitia eius electa: ad h. s. de offi. dele. c. vlti. ff. p socio. l. actio. §. morte. ff. manda. l. mandatum i fi. qdā dicebāt tale officium trāsire i heredē executoris p. l. ff. de ali. ⁊ ci. leg. l. cū vnus. ⁊. l. a filio ipn. ⁊. l. alimenta. i principio Alij distinguebāt. an res esset integra vel non: sic. s. de ele. i causis. C. manda. l. mandatū. Nos autē dixi nō transire i heredē: verū ē nisi testator expresserit: sic ⁊ de cōpromisso dicimus. s. de arbi. c. vlti. qd aūt tunc fiet: dixi in glo. vt quia.

x In remotis: si ergo non multū distat vocabitur: ⁊ si in termino assignato non venerit procedet socius sine illo: si aūt remotus est nec vocabit sic ⁊ in electionib⁹: de ele. qr pp. ⁊. c. cū iter vniuersas. ⁊. c. ꝙ. sicut.

y Contingat: si. s. ne se. va. c. vno ad si. de offi. dele. si is. cui.

z Expresserit: vt qr vetuit: ne alter sine altero procederet. Aliud est ergo tacere: aliud exprsse vetare: ad hoc de bap. maiores. j. de reg. iu. is q tacet. Quid ergo tūc fiet ex quo alter non vult exeq vel mortuus est testator sibi prouidet illud suabitur. aliogn eps exequat. s. e. si heredes. ⁊. c. tua. quid si abbas sancti pauli dat⁹ ē executor ⁊ mortu⁹ est: nūqd hoc officiū trāsibit ad successorē: vr distinguēdū: an fuerit pprīū nomē expressum nec ne. s. de offi. delega. qm. qđ satis posset dici in extraneo: sed in ppinquo vr ꝙ lꝫ nomē nō fuerit expressum: tū affectione psone hoc factū fuerit: vñ nō transseat ad successorē: ad hoc. xij. q. iij. pōtifices. de testa. requisisti.

⁊ Adimplere: est si. s. eo. lib. de peura. si duo. §. sane. ⁊. ff. de admi. tu. decreto. §. vlti. ⁊ ē in his spāle fauore testantium causaꝝ ⁊ pupilloꝝ.

Animarum. Prima pars ponit inhibitionem ⁊ decretū ibi nos enī. Scđa ponit eligētē ibi: statuentes. Tertia ponit inducētē ibi: si vo ⁊ penā aggrauat i si parētē ibi q̄ nisi. Io. Emanauit: ad suppletionē decre. s. de pac. pleriqꝫ. ⁊ pp ea q̄ ibi. i fi. no. ho. dicens quot ⁊ q̄toꝝ alias ꝯstitutio h astringit. Nā quasi oēs sibi talia attrahūt ⁊ tales alliciūt: vt infirmitati q̄ ꝯtigit medicos q sanare debuerāt ifirmari.

ꝯ Volētes: ad hoc. s. de offi. lega. officij.

ꝫ Eterne: hodie trāgressores excōicati sunt ipso iure: nec absoluunt ab alio q̄ a papa: nisi in mortis articulo per cle. de penis. cupientes. i fi. que reseruat etiam penas infra positas.

a Promittendū: nō enī facit de⁹ differētiā iter ista. xxij. q. v. iuramēti.

b Sepulturā: cū enī hoc sit spūale: pactū interuenire nō debet. i. q. ij. q̄ pia: de pac. pactiones. Sumitur aūt sepultura multis modis quod dic vt no. xiij. q. ij. §. Itē queritur. ⁊. s. e. c. pe.

c Veniendi. lꝫ non teneat principale tenet accessorium quo ad quid ⁊ est spāle: ad idē de iureiur. debitores. vbi de hoc. ⁊ eo. ti. cū contingat.

d Eligere: punitur ergo in quo deliquit. de tempo. ordi. litteras. de his

que fiunt a ma.par.ca.quesiuit.

a ¶ Apud quas.s.vbi sūt maiorꝫ suorꝫ sepulchra.xiij.q.ij.ebron.cū.c.se. ⁊.s.e.c.in prin.quod de intestato debet intelligi. Quid si ecclesia ista de qua promiserat sit illa in qua abintestato sepeliri debebat: declarari debuisset: quia si dicamus ꝙ ibi nō debeat sepeliri: vbi ergo sepelietur? ⁊ lfa dicit non apud illas ⁊c.vñ. posset dici: ꝙ ibi sepelietur non obligatiōe ꝓmissionis: sed ꝓtēte iuris: sicut cum ex duabus seruitutib⁹ remittitur altera: altera remaneat: ad hoc de vsupal.ex tua ꝫ.ff.de fui.vr. prēdi.si domus tua. Jn ꝯrarium videt quod.s. dicit: nec apud electas ecclesias vllatenus sepeliri. preterea secundū hoc semper illi apud quos est sepulchra maiorum etiam ex electione vel ꝓmissiōe: qua ꝓuati erūt potestate eligendi habebunt obtentum: quod ēt non dz.xxxiii.q.v. hec imago.s.de procu.tue. .j.de re.iu.cum quid.

b ¶ Predictos: quos sic induxerunt: non ergo ꝓhibet decre.quin possit eligere: sed prohibet inductiones ⁊ promissiones.

c ¶ Corporum.s.e.ex pte

d ¶ Decendiuz: istud decendiū i restitutiōe corporis currit: ex quo petitum fuerit sed in restitutione rei credo ꝙ statim currat: ⁊ iō in rebus nō fuit additum si petantur. ista enī ꝓstō nō intendit minuere sed addere ad decreta. pleriqz. Sz ibi sine aliqua petitione vidēbat eos obligatos ad restitutionem: ista īponit tempus ⁊ penam.

e ¶ Faciendaz: non dicit cui ecclesie: credo qō ecclesie cui facta ē iniuria: vz apud quam sepeliri ōbebat: parochialis ecclesia iam habuit suam canonicam: ⁊ sic nō ob.j.c. prori. que in alio casu loquitur. si ergo ipsa eadem fuerat ecclesia dimissa cui solueretur pena vnde

sed cōtradictione quacūqz cessante sepeliantur oino apud illas ecclesias: apud quas[a] sepeliendi de iure fuissent: si als sepultura non electa forsitan decessissent. ¶ Si vō ijdē religiosi vel clerici ꝑdictos[b] ī suis ecclesijs vel cimiterijs ꝓsumpserit sepelire ad restitutionez tam sepultorum corporum[c] si petantur quaz ēt oīuz que occasione sepulture illorū puenerit quomodolibet ad eos dez infra decendiuz[d] integraliter faciendaz[e] ipsos obligatos esse censemus. ¶ Quā nisi fecerit ecclesie ipse apud quas sepulti fuerint necnō ⁊ cimiteria earūdez: extunc eoipso sint: ⁊ tādiu maneāt ecclesiastico supposita interdicto[f]: donec ab eis facta fuerit restitutio plenaria oīuz ꝑdictorum.

I Dem.

¶ Ecclesie dimisse non debet canonica portio sed parochiali ⁊ pluribus si sunt plures. Et in loco etiam min⁹ religioso pōt noua eligi sepultura.h.d. fm zen.

QAm quis cuius maiores sunt soliti sub antiquo in aliqua ecclesia sepeliri[g]: ea dimissa eligit alibi sepulturam: canonica portio dimisse nō debetur ecclesie: sed illi dū taxat[i] in qua ille officia consuevit audire diuina ⁊ ecclesiastica recipere sacramenta. ¶ Cum ab eo qui duo habet domicilia[h] se collocans equaliter in vtroqz ī loco tertio eligitur sepultura: domiciliorū ecclesie habebunt inter se diuidere[l] cānonicam portionem. ¶ Si quis[m] antiqua dimissa nouā etiam ī loco minus religioso elegerit sepulturam electionez huiusmodi licz iura supboc videantur esse diuersa nequa-

quā volumus impugnari.

I Dem.

¶ Translatio persone ad certum locum facta ad tempus ecclesie ius sepulture nō aufert ⁊ mulier mortua cuz viro vltimo sepelitur.h.d. fm zen.

I S qui hz domicilium in ciuitate vel castro qñqz ad villaz ruralem se transfert recreationis cā: vel ut ruralia exerceat in eadē si nō electa sepultura decedat ibidez: nō in ecclesia dicte ville: sed in sua parochiali: vel in ea potius ī qua maiorum ipsius ab antiquo[n] sepultura extitit: sepeliri debebit. ¶ Dūmodo absqz periculo ad ipsam valeat deportari[o]. ¶ Mulier[p] autez q̄ plures viros habuit successiue: si sepulturam non eligat[q] est cū viro[r] vltimo cuius domicilium retinet ⁊ bonorem[s] tumulanda.

I Dem in eodem.

¶ Ex cōsuetudine pōt pater ꝑuberi eligere sepulturā: pubes autez eligit per seipsum.⁊.h.d. fm zen.

I Jcet pater minores filios qui nequeunt antequā ad annos pubertatis[t] perueniant eligere[v] sepulturam possit si consuetudo[x] terre id hēat quo voluerit sepelire.

¶ Hoc tamen nō pōt vbi cōsuetudo huiusmodi nō habet: sz sūt cuz suis maioribus vel in parochiali[y] ecclesia tumulādi. ¶ Quāuis[z] aūt filiusfamilias[x] absqz ꝓris assensu sibi possit libere eligere sepulturaz[?] pro anima tamen sua preter ipius assensum nisi peculium castrense[ꝫ] aut quasi castrense[a] habeat aliquid iudicare[b] non potest[c].

I Dem in eodem.

I Squi. Sunt duo victa scōm ibi mulier. ¶ Prima soluit dubiū ⁊ solutionē moderatur ibi dūmodo. Do. Nō electa: alias nō esset questio: quia apud illā sepeliet.s. pri.c.i fi.

n ¶ Ab antiquo: Quid vices auus pauus ⁊ alij ab antiquo sūt sepulti in aliqua ecclesia pteligit sepulturaz in alia: ⁊ ibi sepultus est: filius decedēs ītestat⁹ sepeliet in sepulchro patris vel i sepulchro aui ⁊ aliorū: ⁊ intelligo vt bñ ꝓcedat dubitatio: ꝙ pōt sepeliri cōmode in vtroqz ꝓ vtraqz pte inuenies tertū.xiij. q.ij.ꝗ.ioseph.⁊.ꝗ.ibi econtra. qui alias est.ꝗ.p istam litteram quam etiam habemus.s.c.p ri.in pn.satis videretur habendam rationem antique sepulture aui paui ⁊ alioꝫ poti⁹ q̄ paterne: ad idem.s.e.c.i.in prin. ⁊.c.fraternitatem. vbi dicit patrum aliorumqz parentum copulatiue dictum. quasi non sufficiat patrem ibi fore sepultum Jtem viuente patre sepelitur in sepulchro aui.j.c.pri.

o ¶ Deportari: simile.j.eo.c. vlti. imminens ergo periculuz immutat ius cōmune: vt hic vides ad idem.s.eo.li. de procu. si duo.ꝗ.sane.

p ¶ Mulier: hic terminatur qō no.hu.⁊ io.xiij. q.ij. vnaqqz.

q ¶ Eligat: eligere enim potest cum quo voluerit: vel cum nemine sepeliri.s.eo.de vrore.

r ¶ Viro: si verus vir fuit.ff.ad munici.de iure.ꝗ.fi.

s ¶ Bonorem. ff.ad munici. .l.filij.ꝗ.i.

L Jcet Quia zez. summat quo ad titulum vt in rubro. sed non quo ad ter. Unde posset addi ⁊ pro anima non legat sine assensu ꝓris bona non castrensia: ⁊ sunt due ꝓres. que per se patent. Do. Emanauit ad declarationem decre.s. eo. de vrore.ij.xii.

t ¶ Pubertatis.s.xij.an.ī muliere.xiiij.in viro. quod dic vt supra dixi ō testa.

u ¶ Eligere: sicut nec alias testari.ff.de testa.qua etate alias ī q̄.ii.q.vi.ꝗ.diffinitiua.circa princi.C.quando prouo.non est ne.l.ii.

x ¶ Cōsuetudo: sicut ergo consuetudo dat iurisdictionez ⁊ ius eligendi prelatū ō fo.compe.cum contingat.de causa posses.cum ecclesia. sic etiam dat ius eligendi sepulturam: vt hic vides.

y ¶ Vel in parochiali: hic est disiūcta: nunquid ergo datur electio. quod videt.j. de regu.iur. in alternatiuis.cum suis concordantijs.econtra videtur ordinē scripture seruandum.xliij.distin.sit rector. ad fi.s.eo.lib.de elec.si quis iusto.ꝗ.i. ⁊.s.de preben.mandato.⁊ hoc tutius: ad hoc.s.c.prori.nec semper in alternatiuis est electio. vt dicam in pre. regula in alternatiuis: consuetudo tamen habet ꝙ parentes/vel amici tales sepeliunt in altera q̄ volunt.⁊ grauc videtur puerum viij.dierum semper in antiquis tumulis solēniter sepeliri.

z ¶ Quamuis: de hoc tractabat hosti.i sum.huius ti.ꝗ.⁊ apud quaz.ꝗ.si vō ís.

⁊ ¶ Filiusfamilias: maior tñ pubertate: ⁊ ē huic fi.s.e.li.ō pc.q generaliter.ꝗ.i.

? ¶ Sepulturam: quia electio refertur ad id tempus quo solutus est a patria potestate. ad hoc.s.eo.de vrore.i.responso.

ꝫ ¶ Castrense.s.quod a parentibus vel cognatis in militia degentibus donatū ē vel quod ipse filiusfamilias ī militia acqsiuit: qō acquisiturus nō fuisset nisi militasset .ff.de castren.pecu.l.castrē. a ¶ Quasi castrēse. vt qō acqrit filiusfa. aduocatus ī postulādo. nā ⁊ ipsi aduoca ī militāt. de aduo.diuer.iu.l.aduocati.

b ¶ Judicare.i.in vltima voluntate relinquere: iudicium enim hic sumit ꝓ vltima voluntate: ⁊ alter multis modis. quod dic vt dicam.j. de reg.iu.in iudicijs.

c ¶ Non potest.ff.de donationibus causa mor.l.tam bis.

parochijs: vt eadē ratione ille due diuidant quartam.

l ¶ Diuidere: si.s. de testa.relatum.ij.ad fi.

m ¶ Si quis. hic terminātur que no.xiij.q.ij.ꝗ.at illi alias incipit nunc queritur ⁊.s.eo.fraternitatem.⁊ approbat opinio Lau. Vincen. Joan.⁊ Ostir.reprobata opinione Hug. Ala.tan.⁊ Ber.quā ēt Do.magis videbat iuri cōsonā.

Religiosi Summak: vt in rubro fm zen. sed istud summariū procedit fm suum intellec. sed ego sequor intellectum fm Jo. an. fm quē pōt fit summari: Religiosi sunt sepeliendi in suo monasterio nisi in remotis moriantur. h. d. ⁊ ponit dictuz cui⁹ rōnē interserit ibi: cū velle. Et exceptionē pmittit ibi nisi. Do. Emanauit: ad declaratione eoꝝ que no. Jnno. ⁊ host. s. de excess. pla. nimis iniqua. ⁊ Hosti. s. e. ti. de vrore ⁊ approbatur opi. Jnnocē. reprobata opinione. hosti.

a ¶ Cōmode. no. rōne incommoditatis id pmitti: qō alias nō permitteret: sic. s. e. ts q ite cā icōmoditatis alienantur res ecclesie. xij. q. ij. terrulas.

b ¶ Habeant: sic. s. tit. pri. c. vlti. cum suis concordan.

c ¶ Sepulturam: hoc tenebat inno. sed hostē. contra p ōcre. s. c. de vrore. s. q talis electio ad illud tps. s. post mortē refertur quo solutus est monachus a iugo vt ibi dicit de vrore. ad idē. s. c. pri. i. rñ. ⁊. hoc ēt probabat p decre. pre. de excess. pre la. nimis iniqua. ⁊ per decre. ō priuil. vt priuilegia: vbi dr q illi fratres eligunt sibi sepulturas ad primū rñdeo q lz vror vel filiusfa. sint in ptāte viri vel patris nō tamē in tm quin aliud habeāt ⁊ velle ⁊ nolle: qō si ē in monacho: ⁊ facit. s. de procura. qui generaliter. §. primo Ad decre. nimis. ⁊ ut pīlegia. dic q non loquuntur in veris religiosis: sed in his qui assumūtur in confraternitatem: vel intelligatur secundum istud. s. quando a monasterijs sunt remoti. Jo. an.

d ¶ Discretioni Primo inhibet. Secūdo pcipit ibi: imo. Do. de cre. est greg. ir. decisa. de extraua ganti sua q incipiebat: grauamen nobis: prout ibi pz ex q̄rela archiepi ⁊ capituli pisani peruenit ad papam. q predicatores ⁊ minores predicabant decimas ex pcepto nō ōberi: scribit greg. vt sequit hodie prouisum est cōtra oēs religiosos quib⁹ nō competit recipere decimas vt in cle. de penis. cupientes. ij. rñso. Jo. an.

¶ Religiosi nisi multū remoti a monasterio nequeunt alibi eligere sepulturam. h. d. fm Zen.

Religiosi: nisi a pprijs monasterijs adeo forsitan sint remoti: q ad ea cuz moriuntur ꝛmode portari nō possint: nequeunt cum velle vel nolle nō habeant[b] sibi eligere sepulturā[c]: sed sunt apud sua monasteria tumulandi.

Rubrica de decimis.

¶ Regorius nonus fratrib⁹ predicatoribus ⁊ minoribus.

¶ Populus vt ecclesijs iura debita psoluat est in pdicationibus ⁊ alijs exhortandus. h. d. fm zen.

Discretioni vestre mādam⁹ districtius inhibentes: ne talia que audientes a decimarum[d] seu aliarum[e] rerū ecclesijs debitaruz solutione retrahant. vel alias animas[f] corrumpāt audiētium in sermonibus[g] vestris vel[h] alibi proponere decetero psumatis. Immo verbo ⁊ opere in formetis cosdē: vt ad solutionē pdictorum prompte voluntaris[i] animo sint intenti.

¶ Alexander quartus.

¶ Priuilegium decimas nonalium concedens: non includit decimas nonaliuz per alios possessas tēpore impetrationis ⁊ loca tantū includit vbi pcipiebantur antique ⁊ ad portionem antiquā. h. d. vsqz ad. §. statuimus. fm Do.

Statuto ppetuo ōclaramus[k] q indultum illud apostolicuz quod plerisqz cōceditur: vt nonaliuz decimas pro ea portione percipere valeant: qua veteres eos contingunt[l] ad illas nonaliuz decimas quas tempore[m] illo: quo ipetratuz vel obtentum extitit hoc indultuz: alij possidebant[n]: cū de hoc in ipso mentio nulla fiat: nullatenꝰ se extēdit: nec ad alias[o] etiaz nisi in his tātum locis vbi veteres tunc quādo dictum indultum impetratum fuit ipsi impetratores habebant: ⁊ pro ea[p] solummodo portione qua ipsi tempore impetrationis huius mōi percipiebant antiquas. ¶ Statuimus[q] preterea q idē indultum obtētū ab his q tpe ipetratiōis totaliē veteres pcipiebant decimas: ultra medietatē[r] decimarū nonaliuz nullatenus extendatur: qs[s] non est ueri simile si nunc de plena ⁊ itegra perceptione veterum fuisset expressuz q apostolica sedes pariter ⁊ similiter nonaliū decias i tā graue parochialiū ecclesiarū dispēdium indulsisset: quodqz ratiōe talis indulti si timini ⁊ tollit fiscus quod non accipit christus: vt in predicto. c. maiores.

f ¶ Alias: alias aſos: ad hoc. s. c. quāuis. de na. er. li. ven. c. vno.

g ¶ Sermonib⁹: tale officiū pīlegiatū est: de sta. mona. qō dei timoreꝝ.

h ¶ Vel alibi: puta in collationibus disputationib⁹ vel in cōfessionib⁹ i q bus iniungere debent cōfitentibus q aliena restituant. qr non dimittitur peccatum ⁊c. j. de re. iuris peccatum cum suis concor. ⁊ hoc faciendo licite ab excōicatis elemosynas recipiūt: ō sen. excō. cum voluntate. priuilegium ergo illud meremur amittere: cōtrarium suggerendo. xij. q. iij. priuilegium. cum suis similibus.

i ¶ Voluntatis: voluntarium militem sibi eligit xps. xv. q. i. non ē quod cuiq̄. xxxiij. q. v. tunc saluabitur. alias incipit qui stitit in fi.

¶ Statuto. Hic Alexander in prima parte ponit quasdam declarationes circa illas indulgentias in quibus conceditur aliquibus: vt nonalium percipiant decimas pro ea portione qua percipiebant antiquas. Et a quibusdā ex ipsis declarationibus duos excipit ordines: hic vsqz ad. §. vbi ibi prouidet parochiis pauperibus: quarū decime alijs debentur vsqz ad. §. sane. tertio prouidet circa decimas recipiendas vel non de manibus laicorum vsqz ad. §. diocesani. quarto prouidet circa decimas soluendas a religiosis: ⁊ circa diocesanorum potestatem super his vsqz ad. §. nec p eo. vbi statuit nonaliū decimas religiosis nō accrescere qui antiquas ō laicorum manibus habuerunt.

k ¶ Declaramus: no. qr hic alexander non statuit ius nouuz: sz antiquū ō clarat vnde primū dictū hēbam⁹ casuz. j. ō. priuil. c. añpe. qō īcipit dudū

l ¶ Contingūt: forte priuilegio vel ꝛpositione vel feudatiōe vel pscriptiōe vel receptiōe de manib⁹ laicoꝝ. vt dicit in fi. vel alio quocūqz modo iure cōi non reperire simpliciter q debeatur certa pars nisi forte in ēpo q iure cōi petit quartā. s. de offi. ordi. cōquerente de prescriptio. de quarta.

m ¶ Tempore illo: sic in his inspicitur date tēpus. ad idē. s. de rescrip. tāte. ⁊. c. si eo. tempore. eo. li. de elec. dudum. i. vbi de hoc.

n ¶ Possidebāt. iure suo tāq sibi debitas. tūc nō debet illis obesse pīlegiuz hoc tacito ipetratū. s. de pīuil. dudū. Itē pōt dici si bona fide possidbāt. sed pprietatē iuris nō habebant vt sola bonefidei possessio vires pīlegij ipediat. Si autē eēt violenta vel malefidei possessio. vires pīlegii si impediret fm Jnno. ⁊ hosti. q hoc no. i pre. decre. dudū allegant de rest. spolia. grauis. de prescri. i. c. vlti. de vo. inter. vi. ⁊ vro. ⁊ si necesse. ob b ēt ibi dicunt q si abbas impetrat priuilegia exemptionis pro se ⁊ capellis sibi subiectis: q si aliqua capella sua ab alio monasterio bonafide possideatur: impedientur vires priuilegij: alias non: p eadē iura. Jo. an.

o ¶ Nec ad alias: secūda declaratio. pone debebak mihi medietaz decīaꝝ antiquoꝝ pdioꝝ certe parochie: ipetraui vt pciperē p ea pte nonaliū p q ⁊c. tpe ipetratiōis nō in tota parochia sed solū in certa pte. pōe citra riuū p cipiebam ptē illā decimaruz in illa solū pte recipiā nonalia nō i vlteriori.

p ¶ Et pro ea. tertia declaratio: pone debebak mihi dimidia decimarū certe parochie: sed nō dabak nisi tertia: impetraui priuilegia de nonalibus p ea pte ⁊c. solam terciam in nonalibus habeo.

q ¶ Statuimus. Priuilegiuz decimaruz nonaliuz limitatum ad mēsuram antiquorū nō pōt vltra dimidiā includere. fallit in cistersiensib⁹ ⁊ cartusien. h. d. vsqz ad. §. vbi aūt. Sequentur adhuc declarationes. Ad eaꝝ intelligentiaz scias. q aut ille qui impetrat tale indultum percipiebat integras decimas aut plus q̄ dimidiaz: aut dimidiā: aut minus i primis duobus casibus. s. cum integram vel plus q̄ dimidiam percipit: in antiquis pretextu priuilegij nonaliū solam habebit dimidiam: si percipit dimidiaz vel minus antiquorum tantundem percipit nonalium.

r ¶ Medietatem: nomine portionis dimidia continet. ff. ō. ō. si. nomē filiarum. §. portionis. ff. de vsūfruc. etiā.

s ¶ Quia: non est ratio.